

Samen Leren Groeien

Hervormde gemeente Valkenburg aan den Rijn

Inleiding

Samen leren groeien in geloof. Dat is onze wens voor onze gemeente. Maar niet zonder jou.

Voor jou ligt onze aanzet voor de visie hoe we met elkaar gemeente willen zijn. Deze visie schetst hoe we samen willen groeien in geloof en beschrijft de uitdagingen waar we voor staan. Deze visie is nadrukkelijk niet meer dan een aanzet, want we willen deze visie met jou bespreken op onze gemeente-avond op 24 juni a.s. en horen wat jouw gedachten en ideeën hierover zijn.

Deze visie is geïnspireerd op de Bijbel en op de uitkomsten van de vragenlijst die door een aantal leden van onze gemeente is ingevuld. De uitkomsten van de vragenlijst zijn samengevat in een separaat document 'Uitkomsten vragenlijst beroepingswerk'. Verder is bij het formuleren van deze visie rekening gehouden met een aantal actuele ontwikkelingen.

Deze visie is geen beleidsplan, maar kan wel als richtingwijzer worden gebruikt bij het opstellen van beleid voor onze gemeente. Deze visie bevat ook geen panklare oplossingen voor de uitdagingen waar we als gemeente voor staan. Deze uitdagingen vragen om een uitwerking door ons als gemeente. Dat klinkt als mensenwerk, maar we mogen ons hierin afhankelijk weten van Gods zegen. Laten we bij de uitwerking van deze visie steeds opnieuw zoeken naar Gods leiding.

Hoofdstuk 1 beschrijft wie we willen zijn als gemeente. Vervolgens benoemt hoofdstuk 2 de uitdagingen die we daarbij tegenkomen. Hoofdstuk 3 bevat tenslotte suggesties hoe we samen tot een gedragen uitwerking van deze visie kunnen komen en op welke wijze de beschreven uitdagingen kunnen worden opgepakt.

1. Gemeente-zijn

1.1 Inleiding

De Bijbel spreekt over het lichaam van Christus als alle gelovigen van alle plaatsen en van alle tijden. Als Hervormde gemeente in Valkenburg aan den Rijn zijn we daarin een klein radertje. Onze gemeente is niet nieuw. In onze kerk wordt al meer dan 400 jaar het Evangelie verkondigd. In onze visie willen we verbinding houden met de generaties voor ons en ons bezinnen hoe we het onveranderlijke Evangelie van Jezus Christus vorm kunnen geven in onze tijd.

Wij zijn een gemeente die tot 2004 behoorde tot de Hervormde Kerk. In 2004 hebben we besloten om mee te gaan in de PKN en daar als Hervormde Gemeente binnen de PKN een plaats in te nemen.

De PKN is een samengaan van verschillende kerken die heel uiteenlopend tegen het Evangelie en belijdenissen aankijkt. Dat maakt dat we als gemeente duidelijk moeten maken waar wij staan. Wij hebben ons uitgesproken dat we de Bijbel als Gods Woord accepteren en in verbinding met de geschiedenis van de kerk ons scharen achter de geloofsbelijdenissen. In kerkelijke termen heet dit een Confessionele Gemeente.

Op het fundament van de Bijbel en de belijdenissen mogen we verder bouwen. Hoe we dat willen doen, is een blijvend onderwerp van gesprek, omdat we daar verschillend over denken. Onze gemeente is onderdeel van de wereldwijde kerk van alle plaatsen en eeuwen. Zoals God vanaf het ontstaan van de christelijke gemeente een weg is gegaan met Zijn gemeente door de tijden heen, wil Hij ook ons in deze tijd toerusten en inzicht geven hoe gemeente te zijn in deze tijd. Daarvoor is het nodig om vanuit ons fundament met elkaar een vertaling te maken naar de tijd van vandaag. Anders gezegd, we willen de boodschap niet veranderen, maar willen wel met elkaar kijken naar de wijze waarop we de boodschap communiceren. Het is namelijk ons verlangen dat zoveel mogelijk mensen van alle leeftijden zich thuis kunnen voelen in onze gemeente.

Dit hoofdstuk beschrijft hoe we gemeente willen zijn. We laten ons daarbij inspireren door de Bijbel en de uitkomsten van de vragenlijst die door een aantal gemeenteleden is ingevuld.

1.2 Eerste gemeenten

Zien we het voor ons: het is pinksterfeest in Jeruzalem. Het is ontzettend druk in de stad en dan begint Petrus vol van Gods Heilige Geest te getuigen van het lijden, sterven en de opstanding van de Here Jezus. De mensen die het horen, worden diep in hun hart geraakt en vragen Petrus wat ze moeten doen. En Petrus roept hen op zich te bekeren. Diezelfde dag worden 3000 mensen aan de volgelingen toegevoegd en gedoopt in de naam van Jezus Christus. Ze houden zich aan wat de apostelen hen leren, ze vormen een gemeenschap, eten en bidden samen. Ze komen veel bij elkaar en delen wat ze hebben met elkaar. Ze verkopen hun bezittingen en verdelen de opbrengst onder iedereen die het nodig heeft. Eensgezind komen ze samen in de tempel, ze loven en prijzen God en iedereen is onder de indruk van hen. Zo begint de eerste gemeente te ontstaan en elke dag voegt de Heere God mensen toe aan de gemeenschap die gered is (Hand. 2).

Wat klinkt dit heerlijk. Als wij dan toch mogen dromen over wie wij willen zijn als gemeente, dan zou het toch prachtig zijn als wij lijken op die eerste gemeente. Een groeiende gemeenschap vol van geloof en eensgezindheid. En tegelijkertijd bekruipt ons misschien ook het gevoel dat dit voor ons niet haalbaar is. Het lijkt bijna onmogelijk om zo gemeente te zijn en te blijven. Kunnen wij ons wel door hen laten inspireren of ligt de lat daarvoor te hoog? Misschien helpt het ons als we eens kijken hoe het verder gaat met deze eerste gemeente.

Het lijkt bijna een ideale gemeente, maar net als wij zijn ook zij nog niet volmaakt. En ook zij leven midden in een gebroken wereld. Helaas ondervinden ze daardoor al snel problemen. Petrus en Johannes worden gevangengenomen door andere Joden die Jezus niet erkennen als de beloofde Messias (4:1-22). We lezen over twee gemeenteleden Ananias en Saffira die de gemeente en God voorliegen (5:1-11). Er is onenigheid over de zorg voor weduwen in de gemeente (6:1). Later wordt Stefanus vermoord, omdat hij getuigt van de Here Jezus (7:54-60) en vervolgens wordt de hele gemeente in Jeruzalem zwaar vervolgd onder leiding van Paulus (8:1). Weer later kunnen we lezen dat er discussie is als Petrus vertelt dat hij heidenen het Evangelie heeft verkondigd en ze tot geloof zijn gekomen (11:1-3). We lezen ook over verbittering die ontstaat tussen de apostelen Paulus en Barnabas (15: 39).

Het is jammer om te lezen dat deze mooie gemeente al zo snel in moeilijkheden komt en hoewel het natuurlijk ons verlangen kan zijn om een eensgezinde gemeente te zijn, ervaren ook wij, als we eerlijk zijn, problemen en moeilijkheden door onderlinge onenigheid en verschillen. Of door onbegrip van mensen buiten de kerk. Laten we opnieuw kijken naar de eerste gemeenten en lezen hoe zij met moeilijkheden zijn omgegaan. Is het niet mooi om van hen te leren en ons hierdoor te laten inspireren?

Geloof

De leden van de eerste gemeente aanvaarden het gepredikte Woord (Handelingen 2:41). Hierbij gaan de apostelen in hun prediking uit van de kruisiging en opstanding van Jezus Christus (Handelingen 4:20). Maar in de gemeenten die gesticht worden, is er na verloop van tijd ook sprake van dwaalleer, gedachten en ideeën die het geloof in Jezus Christus ondermijnen. We zien dit bijvoorbeeld in Korinthe waar een aantal gemeenteleden beweert dat de volgelingen van Jezus niet zullen opstaan uit de dood (1 Kor. 15: 12). Paulus benoemt de dwaalleer in zijn brief aan hen en zet in dezelfde brief uiteen waarom deze gedachte verkeerd is en hoe dit leidt tot ongeloof (12-32). Hij legt uit hoe het wel zit en roept de gemeenteleden op om niet af te dwalen (15:33).

Het is mooi om te lezen dat deze dwalingen hardop worden uitgesproken in de gemeente en onderling bekend zijn. Is die ruimte er ook in onze gemeente om met elkaar te praten over de Bijbel en te leren van elkaar? Is er ruimte en kennis van de Schrift om elkaar te wijzen op dwalingen en elkaar aan te moedigen om het Evangelie van Jezus Christus volledig te aanvaarden? Kunnen we elkaar waarschuwen als het geloof in Jezus Christus in twijfel wordt getrokken of helemaal vaarwel wordt gezegd? Hebben we oog voor hen die het geloof of de gemeenschap de rug toekeren en ondernemen we net als Paulus actie om daarover te praten?

Gemeenschap

In een reactie op ruzie en verdeeldheid in de gemeente van Korinthe (1: 10-17) schrijft Paulus in zijn eerste brief aan hen dat ze als gemeente een tempel voor God zijn (3:17), gebouwd op hetzelfde fundament, namelijk Jezus Christus (3:11). En even later in de brief noemt hij de gemeente het lichaam van Jezus Christus. Een lichaam opgebouwd uit verschillende ledematen, maar allemaal behoren ze tot hetzelfde lichaam (12: 12-31). Met andere woorden, als christenen ben je een eenheid in Christus Jezus. Ook wij, gemeente in Valkenburg aan den Rijn, ZIJN één familie, wij ZIJN broeders en zusters. Wij hebben elkaar niet uitgekozen, maar zijn door de Heer geroepen en door Hem samengevoegd tot één lichaam. En dat geldt niet alleen voor de leden van onze gemeente, maar wij vormen één lichaam met alle volgelingen van de Here Jezus, van alle tijden, van alle kerken, wereldwijd. Deze eenheid is een feit en gelovigen moeten zich inspannen om de eenheid die geschapen is te bewaren door de band van vrede (Ef 4:3) en door de liefde (1 Kor. 13).

Tegelijkertijd zijn we een confessionele dorpsgemeente waarin leden uit diverse kerkelijke stromingen samenkomen. Het is niet eenvoudig om met al die verschillende persoonlijkheden en karakters, verschillende wensen en verlangens, verschillende opvattingen, gebruiken en tradities de eenheid te bewaren. En toch laat Paulus zien dat juist die verschillen nodig zijn, 'zodat u met alle heiligen ten volle

zou kunnen begrijpen wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is en u de liefde van Christus zou kennen (Ef 3: 18-19). Alsof we allemaal een puzzelstukje aanleggen en zo het grote plaatje, van wie Jezus is, steeds meer zichtbaar mag worden. En daar hebben we iedereen bij nodig. Het kinderlijke vertrouwen, de jongere die kritische vragen stelt, de jongvolwassene die twijfelt en zoekt, ouders die opvoedingsvragen hebben, ouderen die ervaring en levenswijsheid hebben. Alle karakters, opvattingen, talenten, gaven en leeftijden dragen bij aan het kennen en liefhebben van Jezus.

Vrede

Al die verschillen kunnen ook tot ruzie, verdeeldheid en onenigheid leiden. We zien dit in de eerste gemeente. De gemeenteleden in Jeruzalem horen dat Petrus tijdens een zendingsreis aan heidenen het Evangelie heeft verkondigd en dat ze tot geloof zijn gekomen. Een deel van hen bestrijdt de handelwijze van Petrus (11:1-3). De onvrede hierover wordt bij terugkeer van Petrus benoemd en Petrus kan in goede orde uitleggen wat hij heeft meegemaakt (11:4) en hij legt daarbij de nadruk op Gods leiding in dit alles. En toen de leden dit hoorden, waren zij gerustgesteld en verheerlijkten zij God.

Dit roept de herinnering op aan een avond in onze eigen gemeente met betrekking tot de vrouw in het ambt. Tijdens deze avond bleek dat gemeenteleden hierover van mening verschilden en dit leidde tot boze reacties en verwijten over en weer. Overtuigd van ieders eigen gelijk werd er vooral veel gezegd en weinig geluisterd. Aan het einde van de avond was niemand gerustgesteld en was er veel kapot gemaakt. Een gesprek in goede orde voeren over zo'n lastig onderwerp bleek in de gemeente niet mogelijk en heeft helaas ook nooit meer plaatsgevonden. En al is het bijna 20 jaar geleden gebeurd, de pijn en het verdriet daarover is nog altijd onderhuids voelbaar. Er zijn zelfs mensen die daardoor de gemeente hebben verlaten, die net als Paulus en Barnabas verbittering voelden (15: 39) en niet meer verder wilden in onze gemeente.

Wat zou het een zegen zijn als we in alle rust en in goede orde weer kunnen praten met elkaar over moeilijke onderwerpen. En dat we daarbij mogen luisteren naar elkaar, van elkaar leren en daarbij in alles Gods leiding mogen zoeken, zodat we aan het einde van het gesprek Hem samen mogen loven en prijzen. En dat als het gesprek niet goed gaat, we de pijn durven te benoemen en we elkaar om vergeving kunnen vragen. Dat we in de omgang met elkaar de ander voortreffelijker achten dan onszelf (Filip. 2:3).

Openheid en kwetsbaarheid

Als we kijken naar de Bijbel blijkt het een ontzettend open boek te zijn. Niets wordt verhuuld of toegedekt en alle vuile was wordt in het volle zicht buiten gehangen. Conflicten en ruzies worden met naam en toenaam genoemd. Petrus wordt op het matje geroepen. Paulus en Barnabas hebben ruzie. Er is onenigheid over de weduwen en ga zo maar door.

Daarnaast is het mooi om te zien dat de gemeenten het geen schande vinden om bij problemen de hulp in te roepen van een vertrouwenspersoon. Zo lezen wij dat de gemeente van Korinthe aan Paulus kenbaar heeft gemaakt dat ze diverse moeilijkheden en verdeeldheid ervaren en is zijn brief aan hen een reactie hierop. De brieven aan gemeenten waren rondzendbrieven, waardoor andere gemeenten konden leren van elkaars problemen en de daarbij behorende raad en adviezen van de apostelen.

Ook wij zijn als volwassenen in de gemeente een brief aan onze jongeren en kinderen en mensen buiten de gemeente. Durven we daarin open te zijn en moeite en tekortkomingen te benoemen? Durven we nederig en kwetsbaar te zijn en te erkennen dat we het soms niet zelf kunnen oplossen en hulp nodig hebben?

Hervorming

De eerste gemeente is een Joodse gemeente die de Here Jezus aanneemt als de Messias en Hem gehoorzaam wil volgen. Ze blijven samenkomen in de tempel en onderhouden de Joodse wet. Langzaam worden er steeds meer heidenen aan de gemeente toegevoegd en door hun zendingsreizen komen de apostelen in contact met diverse culturen en andere religies. De invloed van deze nieuwe gemeenteleden vraagt om bezinning op gebruiken, waarden en tradities. Welke waarden zijn van belang in het volgen van Christus en welke kunnen eventueel losgelaten worden. Dit leidt soms tot pittige gesprekken tussen conservatieve christenen, apostelen en ouderlingen (Hand. 15:5-7).

Wij mogen als gemeente een tempel zijn voor God, waar Hij met zijn Heilige Geest kan wonen en werken. Het fundament, de Here Jezus, staat vast, maar de tempel zelf is geen statisch gebouw, maar wordt gevormd met levende stenen (1 Petr. 2: 5). De leden van de gemeente worden gebouwd tot Gods woning. En wij leven, bewegen, zijn onderweg, er worden kinderen geboren en er overlijden mensen, wij vieren en huilen.

En wij leven in een bepaalde tijd en bepaalde samenleving en de invloed daarvan zal ook merkbaar zijn in onze gemeente. Dit betekent dat het huis verandert, dat het telkens weer nieuwe vorm krijgt, het wordt hervormd. Mensen vinden het over het algemeen best lastig om te veranderen en willen graag vasthouden aan dat wat vertrouwd is en zekerheid geeft. Is er ruimte in onze gemeente om daar met elkaar over te praten? Is er ruimte in onze gemeente om vast te houden wat eeuwigheidswaarde heeft en te veranderen waar het nodig is?

Groei

Gods huis is een organisch huis, dat groeien mag en dat tot zegen mag zijn voor velen. Want naast dat we een geestelijk huis worden genoemd, schrijft Petrus dat we ook een heilig en koninklijk priesterschap mogen zijn. Een gemeenschap die offers brengt om God en anderen tot dienst te zijn. Een gemeenschap die bruggen bouwt tussen God en de mensen die Hem nog niet kennen, tussen ouderen en jongeren, tussen mensen die verschillend denken. Een gemeenschap die over kerkmuren heen durft te kijken en contact heeft met broeders en zusters uit andere kerkgenootschappen, dichtbij, maar ook veraf zoals in Roemenië en andere landen. Deze ontmoetingen bieden kansen om van elkaar te leren, om feedback te ontvangen, om je relatie met de Here Jezus te verdiepen, zowel persoonlijk, maar ook als gemeenschap.

We mogen ernaar verlangen een gemeenschap te zijn die groeit in kennis, liefde en trouw, die geworteld is in goede grond en overvloedig vrucht draagt. Nu constateren wij steeds meer dat ouders het lastig vinden om kinderen op te voeden in het geloof, om de Bijbel met hen te lezen. De gemeentegroei groeien niet in aantal. Het aantal jongeren dat Follow Me volgt neemt af. De gebedskring bestaat nog steeds uit een hele kleine groep gemeenteleden.

De eerste gemeente was trouw in het geven van onderwijs, gebed en de verkondiging van Jezus Christus zowel in de tempel als in de huizen (5:42;6:4), waardoor de gemeente groeide in geloof. Ondanks dat wij merken dat er op dit moment weinig groei plaatsvindt in de gemeente verlangen wij ernaar om door onderwijs en gebed tijdens de eredienst en thuis in gezinnen en in kleinere groepen een gemeente te zijn die groeit in geloof en in aantal.

Van Christus uit wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden door elke band die ondersteuning geeft, overeenkomstig de mate waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde (Ef. 4:16).

1.3 Beelden vanuit de gemeente

Ten behoeve van de visievorming is een vragenlijst opgesteld en uitgezet onder gemeenteleden. Eén van de vragen betreft het beeld van onze leden hoe onze gemeente over een paar jaar eruit moet zien. Uit de gegeven antwoorden komt een aantal verschillende beelden naar voren. Deze beelden worden hierna toegelicht.

Levende gemeente

We willen een enthousiaste en levende gemeente zijn, vol van de Heilige Geest. Actief, inspirerend en vol passie. Een gemeenschap van gelovigen, die elkanders persoonlijk geloof versterken en samen de sacramenten beleven. Een gemeenschap waarin de leden elkaar kennen, betrokken zijn bij elkaar en met elkaar meeleven. Een gemeenschap waarin ruimte is voor discussie en waarin naar iedereen wordt geluisterd. Een gemeente waarin Gods Woord wordt verkondigd.

Gemeente met ruimte voor de jeugd

We willen een gemeente zijn waarin de jeugd actief betrokken is en veel jeugd in de kerk komt. Een gemeente die verschillende activiteiten organiseert voor en door de jeugd. Het vertrekpunt daarbij is dat we de jeugd serieus nemen. Dit betekent enerzijds dat we als gemeente letterlijk en figuurlijk meer ruimte willen creëren voor onze jeugd dat aansluit bij de ontwikkelingsfase waarin ze een visie vormen over hoe zij tegen het leven aan kijken. Anderzijds betekent dit dat we de verantwoordelijkheid hebben om datgene wat we zelf vanuit Gods Woord hebben ontvangen en geleerd proberen aan onze jeugd door te geven door hierover met hen in gesprek te gaan en een voorbeeldrol voor hen te vervullen.

Laagdrempelige gemeente

We willen een uitnodigende gemeente zijn waarin iedereen zich welkom voelt, open en vrij. Een gemeente waarvan de leden aanspreekbaar zijn voor mensen van buiten. Een gemeente waarin er plaats is om iedereen bij Gods Koninkrijk te betrekken, een veilige plek voor zowel ouderen, jongeren en kinderen. Pastoraal meelevend met iedereen die zich met onze gemeente verbonden voelt. Aantrekkelijk voor jonge gezinnen met kinderen.

Moderne gemeente

We willen een gemeente zijn die meegaat met de tijd waarbij het geloof dat we met elkaar belijden, wordt geplaatst in het heden. Een gemeente waarin ruimte is voor discussie. Een gemeente waarin regels en tradities geen doel op zichzelf zijn. Een gemeente waarbij de invulling van de eredienst meer aansluit bij het heden, waarin meer ruimte is voor variatie en inbreng door de gemeente zelf.

Vertrouwde gemeente

We willen geen gemeente zijn die verandert om te veranderen. We hechten aan onze huidige gemeente. Die voelt vertrouwd aan. Verandering is niet altijd beter. We willen onze identiteit niet verliezen. We willen een gemeente blijven waarin God, Jezus en de Heilige Geest centraal staan en waarin we geloven dat Jezus voor onze zonden is gestorven en opgestaan. Een gemeente waarin het Evangelie wordt uitgedragen en waarbij met respect wordt omgegaan met onze historische context en wortels.

1.4 Samenvatting

Het fundament van onze gemeente is Jezus Christus, we laten ons leiden door Zijn Woord, belijden samen ons geloof en vieren de sacramenten van doop en Heilig Avondmaal. Samen met christenen van alle tijden en plaatsen vormen we de gemeente van Jezus Christus. Hoe we daar in Valkenburg aan den Rijn vorm aan willen geven, is een proces waar we samen over mogen nadenken en praten. Door de verscheidenheid in onze gemeente kan dit best lastig zijn. In het verleden is gebleken dat een gesprek over een moeilijk onderwerp niet goed lukt en heeft geleid tot verwarring en soms ook tot verwijdering.

We willen ons laten inspireren door de eerste gemeenten in de Bijbel die in hun groeiproces ook moeilijkheden ondervonden en het is voor ons leerzaam om te ontdekken hoe zij hiermee zijn omgegaan. Het blijkt met name belangrijk om pijnpunten te benoemen, er met elkaar rustig over te praten, goed naar elkaar te luisteren en open en eerlijk te zijn. We verlangen ernaar om als gemeente te groeien in onderling vertrouwen, in veiligheid en in verbondenheid.

Gemeenteleden die de vragenlijst hebben ingevuld, hebben antwoord gegeven op de vraag hoe zij de gemeente zien over vier jaar. Hieruit komt naar voren dat zij ernaar verlangen dat onze gemeente:

- Een levende en enthousiaste gemeente is.
- Een gemeente is waar ruimte is voor de jeugd.
- Een laagdrempelige gemeente is.
- Een moderne gemeente is.
- Een vertrouwde gemeente is.

2. Uitdagingen

2.1 Inleiding

In het vorige hoofdstuk hebben we beschreven hoe we met elkaar gemeente willen zijn. We zien op de weg daarnaar toe een aantal uitdagingen. Deze uitdagingen hangen mede samen met de uitkomsten van het onderzoek dat onder onze gemeente is gehouden. Deze worden in dit hoofdstuk toegelicht.

2.2 Uitdagingen

Verwachten van God

De belangrijkste uitdaging is dat we ons blijven realiseren dat de toekomst van onze kerk in Gods hand ligt. Onze kerk is niet maakbaar.¹ We willen werken aan onze gemeente, maar wel in het geloof dat we daarbij afhankelijk zijn van de gaven die God ons door zijn Geest geeft.

Missie

We willen graag een gemeente zijn waarin God, Jezus en de Heilige Geest centraal staan en waarin we geloven dat Jezus voor onze zonden is gestorven en opgestaan. Een gemeente waarin we groeien in ons persoonlijk geloof. Dat is ook de missie van onze gemeente. Onze missie luidt als volgt: 'De Hervormde Gemeente van Valkenburg aan den Rijn wil een gemeente zijn waar Christus wordt verkondigd en waarin men zich wil laten leiden en inspireren door Zijn Woord en Geest om samen (jong en oud) te groeien naar Zijn wil'. Slechts 61% van de respondenten geeft volmondig aan onze gemeente te herkennen in deze missie. Een aantal respondenten heeft hierbij aangegeven zich niet te herkennen in de wijze waarop hier invulling aan wordt gegeven.

Ook bij de missie van de jeugdwerkgroep komt een vergelijkbaar beeld naar voren. Die is als volgt geformuleerd: 'Wij zijn een gemeente waar jong en oud samen ontdekken wie de Here Jezus is, waar we, door de Geest te ervaren, (mogen) groeien in geloof en het goede nieuws van Gods liefde delen in de wereld dichtbij en veraf'. Ook bij deze missie geeft slechts iets meer dan de helft van de respondenten (54%) volmondig aan onze gemeente hierin te herkennen.

De vraag is hoe dit komt. De uitdaging is dat meer leden van onze gemeente zich gaan herkennen in de missie van onze gemeente én de wijze waarop we hier met elkaar invulling aan geven in de praktijk. Bij de invulling van gemeente-zijn zien we de landelijke ontwikkeling dat naast de fysieke kerkdienst met lofzang en verkondiging op zondag kerk in allerlei andere vormen plaatsvindt. Persoonlijke aandacht en contact spelen daarbij een belangrijke rol, waarbij mensen worden bereikt die zondags niet naar de kerk gaan en doordeweeks met van alles en nog wat druk zijn. Of zoals in een publicatie hierover staat: 'De kerk zou een plek moeten zijn die de verbinding maakt tussen de 2 procent van de zondagochtend en de 98 procent van de drukke werkweek. Dat betekent echt ruimte maken voor verandering.'² Het is een manier om dertigers en veertigers te bereiken. Zij ontbreken in veel gemeenten in de kerkdienst op zondagmorgen en zijn ook ondervertegenwoordigd in de ledenaantallen van de PKN.

Betrokkenheid

We willen graag een gemeente zijn waarbij we betrokken zijn met elkaar. De praktijk is echter dat onze gemeente bestaat uit een relatief kleine betrokken kern. Dat blijkt uit de deelname vanuit de gemeente aan kerkelijke activiteiten, de deelname aan de wekelijkse eredienst, maar ook uit de deelname aan het onderzoek dat is uitgevoerd ten behoeve van deze visie. Ter illustratie: onze gemeente kent momenteel 1390 leden (ongeveer 700 huishoudens), waarbij de vragenlijst in het kader van ons

---

¹ Hoe ziet de kerk van de toekomst eruit?, dr. Arjan Plaisier, Reformatorisch Dagblad, 30 juni 2016.

² Is er een toekomst voor de kerk zonder dertigers en veertigers?, CIP, 19 oktober 2020

onderzoek 'slechts' 237 keer is ingevuld (door een enkel lid of een echtpaar). Ook de online enquête van april over de gemeentefinanciën in het kader van het beroepingswerk werd 'slechts' door een klein deel (minder dan 100) van onze gemeenteleden ingevuld, ondanks herhaaldelijke oproepen om die in te vullen om daarmee de kerkenraad te helpen een besluit hierover te nemen. De uitdaging is dus om de betrokkenheid van onze gemeenteleden te vergroten. De noodzaak hiervan wordt onderstreept door een onderzoek waaruit naar voren komt dat de kerk toekomst heeft waar zij zich verbindt met anderen.³

Informatievoorziening

Bij het vergroten van de betrokkenheid van onze gemeenteleden kunnen we onder andere kijken naar de informatievoorziening binnen onze gemeente; de manieren waarop we elkaar informeren over het reilen en zeilen binnen onze gemeente. Het onderzoek laat zien dat de meningen over onze huidige informatievoorziening verdeeld zijn. Naast een groep die positief is over de huidige informatievoorziening, is er ook een groep die kritisch is. Het gaat daarbij om de website en het blad van onze gemeente (Kerkewerk) en het achterwege blijven van de toepassing van sociale media. De uitdaging is om de informatievoorziening, de communicatiemiddelen en de inhoud ervan, beter te laten aansluiten bij de behoeften binnen onze gemeente.

Talenten

Betrokkenheid kan ook tot uiting komen in en ondersteund worden door activiteiten binnen onze gemeente. In het onderzoek geeft slechts 1 op de 3 respondenten een positief antwoord op de vraag welke talenten zij zouden kunnen inzetten voor onze gemeente. In het verlengde hiervan wordt slechts door vier jongeren aangegeven dat zij betrokken willen worden bij de invulling van de kerkdienst. De uitdaging is om het animo onder onze gemeenteleden te vergroten om hun talenten in te zetten voor activiteiten binnen onze gemeente.

Veilige sfeer

Betrokkenheid komt ook tot uiting in de mate waarin en de wijze waarop we met elkaar delen wat ons bezighoudt. Uit het onderzoek komt echter naar voren dat slechts iets meer dan de helft van de respondenten (54%) volmondig aangeeft zijn mening kwijt te kunnen binnen onze gemeente. De uitdaging is om met elkaar een cultuur te creëren waarin we binnen onze gemeente meer ruimte en veiligheid ervaren om onze mening met elkaar te delen.

Leiding

Bij betrokkenheid kan ook worden gedacht aan de mate waarin de leden van onze gemeente zich vertegenwoordigd voelen door onze kerkenraad, die leiding geeft aan onze gemeente. Uit het onderzoek blijkt echter dat slechts 46% van de respondenten zich volledig vertegenwoordigd voelt door de kerkenraad van onze gemeente. De uitdaging is dat zoveel mogelijk gemeenteleden zich vertegenwoordigd gaan voelen door onze kerkenraad. En de uitdaging voor de kerkenraad is om daarbij onze gemeente zoveel mogelijk bij alles te betrekken en haar betrokkenheid te stimuleren door haar ruimte te geven om activiteiten te ontplooiën.⁴

Jeugd

Bij betrokkenheid denken we ook aan onze jeugd. We willen een gemeente zijn, waarin ruimte is voor onze jeugd om invulling te geven aan haar geloof en waarmee de jeugd zich verbonden voelt. Uit het onderzoek en de reacties van de jeugd en jongeren (12-35 jaar) komt echter naar voren dat 47% van de respondenten van mening is dat het helemaal meetelt in onze gemeente. 44% van de respondenten geeft aan betrokken te willen worden bij besluitvorming of op een andere manier zijn mening ergens over te willen geven. En 42% geeft aan behoefte te hebben aan andere activiteiten in de kerk waarbij

---

³ <https://www.protestantsekerk.nl/verdieping/de-kerk-heeft-toekomst-waar-ze-zich-verbindt-met-anderen/>

⁴ *Hoe ziet de kerk van de toekomst eruit?*, dr. Arjan Plaisier, Reformatorisch Dagblad, 30 juni 2016.

leeftijdgenoten ontmoet kunnen worden. De uitdaging is dus om onze jeugd te betrekken bij de gemeente.

Dit gegeven komt ook terug in de uitkomsten van het onderzoek, gedaan door Gesina Joziassse-van der Plas in het kader van haar opleiding, naar de invloed van onze gemeente op de geloofsontwikkeling van onze jongeren. Op basis van haar onderzoek komt een aantal uitdagingen voor onze gemeente naar voren bij het stimuleren van de geloofsontwikkeling van onze jeugd (Plas, 2021):

- Werken vanuit de relatie: een persoonlijke relatie aangaan met onze jeugd (het creëren van voorbeelden), het organiseren van activiteiten die bijdragen aan vriendschappen binnen onze gemeente
- Participatie van onze jongeren: jongeren de mogelijkheid geven om actief mee te denken bij het organiseren van activiteiten en de uitvoering daarvan
- Inzet van sociale media en internet: dit sluit aan bij de hiervoor beschreven uitdaging om onze informatievoorziening beter te laten aansluiten bij de behoeften binnen onze gemeente
- Ondersteuning van geloofsopvoeding in het gezin: dit sluit aan bij de hierna beschreven uitdaging om op een goede manier invulling te geven aan de geloofsopvoeding binnen onze gezinnen
- Minder hiërarchie: minder procedures en snelle besluitvorming waaraan jongeren kunnen deelnemen

Relaties met gelovigen die bewust het geloof handen en voeten geven, is voor jonge mensen belangrijker dan de traditionele indeling naar geloofsopvatting. Dat zegt jongeren niet veel.⁵ De uitdaging om onze jeugd te betrekken bij de gemeente wordt onderstreept door de zorg onder gemeenteleden, die in het onderzoek naar voren komt, dat onze gemeente de komende jaren steeds kleiner zal worden. Enerzijds door vergrijzing en anderzijds als gevolg van verlies van onze jongeren. Deze zorg kan alleen worden geadresseerd als we als gemeente in staat zijn om de jeugd te betrekken bij onze gemeente.

Geloofsopvoeding

Betrokkenheid speelt ook een rol bij de geloofsopvoeding van de kinderen die in onze gemeente worden gedoopt en opgroeien. Uit het onderzoek blijkt dat een groot deel van de respondenten zich aangesproken voelt door de vraag tijdens doopdiensten om dopelingen op te dragen in hun gebeden, hen op te nemen in hun midden en naar hun vermogen te helpen groeien in het geloof en voor te gaan in het volgen van onze Here Jezus Christus. Tegelijkertijd geven respondenten aan te worstelen hoe zij hieraan invulling kunnen geven. Een van de verklaringen die daarvoor door hen wordt gegeven, is dat de invulling afhankelijk is van de bekendheid van de respondenten met de dopeling en/of diens ouders, dat dit vraagt om ontmoeting en dat dit lastig is als de ouders niet kerkelijk actief zijn. Een andere verklaring die wordt gegeven, is dat men het lastig vindt om invulling te geven aan geloofsopvoeding. Deze verklaringen geven onze gemeente twee uitdagingen.

De eerste uitdaging is om verbinding te creëren en te behouden met kinderen die in onze gemeente worden gedoopt als hun ouders niet kerkelijk actief zijn. Verbinding kan ons als gemeente helpen om hen te helpen groeien in het geloof en voor te gaan in het volgen van de Here Jezus Christus.

De tweede uitdaging is de ondersteuning van onze gezinnen om op een goede manier invulling te geven aan de geloofsopvoeding van onze eigen kinderen. Deze uitdaging wordt ook gestaafd door onderzoek dat uitwijst dat geloofsoverdracht in eerste instantie thuis gebeurt. Ouders krijgen echter minder steun van de samenleving, gelovigen zijn in de minderheid en iedereen heeft het druk. Het is dus belangrijk om ons niet alleen te richten op de jongeren, maar ook op hun ouders.⁶ Dit komt ook naar voren in het onderzoek van Gesina Joziassse-van der Plas.

---

⁵ Deze kerk weet jongeren juist heel goed aan zich te binden, Trouw, 2 februari 2021.

⁶ Deze kerk weet jongeren juist heel goed aan zich te binden, Trouw, 2 februari 2021.

Kerkdienst

We willen een moderne gemeente zijn die meegaat met de tijd, maar daarbij zijn eigen identiteit koestert en behoudt. Dat kan schuren. Deze spanning komt ook terug in de uitkomsten van het onderzoek als het gaat om de invulling van de eredienst. De meningen zijn hierover duidelijk verdeeld. 54% van de respondenten is voor een kerkdienst waarin ruimte is om per dienst te variëren. 36% van de respondenten is echter voor een kerkdienst met een vaste structuur. De uitdaging is om ervoor te zorgen dat beide stromingen zich thuis voelen in de wijze waarop we de erediensten organiseren.

Verder blijkt uit het onderzoek dat onze onlinediensten door een groot aantal respondenten altijd of meestal worden bekeken (74%). De respondenten zijn ook positief over de verschillende uitvoeringsaspecten van onlinediensten, zoals de beeld- en geluidskwaliteit, en de vorm waarin deze diensten plaatsvinden. Onlinediensten scoren echter minder goed als het gaat om de verbinding binnen de gemeente die respondenten ervaren. Onlinediensten zijn dus geen alternatief voor de fysieke ontmoeting en het samenzijn die plaatsvinden bij de diensten in het kerkgebouw. Verder blijkt dat er veel ideeën leven onder de respondenten om de techniek van online streaming ook voor andere kerkelijke activiteiten in te zetten. De uitdaging is om geschikte toepassingen te vinden voor de techniek van online streaming die aansluiten bij de behoeften onder onze gemeenteleden en ervoor zorgen dat we gemeenteleden kunnen bereiken die we anders zouden missen.

Sociaal veilige plek

We willen een laagdrempelige gemeente zijn waarin iedereen zich welkom voelt, een veilige plek voor iedereen. In het onderzoek komt ook naar voren dat respondenten dit een belangrijk aspect vinden van gemeente-zijn. Het onderzoek laat echter zien dat dit aspect door gemeenteleden verschillend wordt ervaren. Enerzijds voelt 83% van de respondenten zich veilig en geborgen binnen onze gemeente. Anderzijds laten andere uitkomsten zien dat dit thema desondanks een aandachtspunt is voor onze gemeente. Slechts 16% van de respondenten geeft volmondig aan dat er voldoende ruimte is binnen onze gemeente om samen op zoek te gaan naar antwoorden over gevoelige onderwerpen. En slechts 20% van de respondenten zegt volmondig dat er ruimte is om taboes te bespreken tijdens een kerkdienst. En slechts iets meer dan de helft van de respondenten (54%) vindt dat een probleem gemakkelijk met iemand van het pastoraat bespreekbaar gemaakt kan worden. Kortom, de uitdaging is om te werken aan een cultuur waarin iedereen onze gemeente ervaart als een veilige plek, waar ruimte is om over gevoelige onderwerpen met elkaar te spreken en elkaar daarin te ondersteunen.

Ontmoeting

In het onderzoek komt naar voren dat gemeenteleden ontmoeting een belangrijk aspect vinden van gemeente-zijn. Dat vraagt dat we een laagdrempelige gemeente zijn waarin iedereen zich welkom voelt, zoals hiervoor toegelicht. Daarnaast kan dit worden ondersteund door ons kerkgebouw. Uit het onderzoek komt naar voren dat een aantal gemeenteleden de wens en/of verwachting heeft dat het gebouw wordt vernieuwd, waarbij het gebouw meer geschikt wordt als ontmoetingsplek. Deze wens/verwachting sluit ook aan bij een landelijke ontwikkeling waarin het kerkgebouw wordt getransformeerd naar een centrale ontmoetingsplek voor de gemeente.

Samenwerking

We willen een enthousiaste en levendige gemeente zijn, vol van de Heilige Geest. Actief, inspirerend en vol passie. Een gemeente die het Evangelie uitdraagt en meegaat met de tijd. Dat vraagt om meer vrijmoedigheid om van het geloof te getuigen en het geloof ter sprake te brengen. Dat betekent dat we als gemeente de last van de verlegenheid van ons af moeten werpen en niet in een hoekje moeten gaan zitten.⁷

---

⁷ Hoe ziet de kerk van de toekomst eruit?, dr. Arjan Plaisier, Reformatorisch Dagblad, 30 juni 2016.

Dit roept ook de vraag op hoe we tegenover samenwerking met andere gemeenten en organisaties staan. Onderzoek laat zien dat de meningen in onze gemeente hierover verdeeld zijn. 41% is voor meer samenwerking, maar tegelijkertijd is 23% tegen meer samenwerking. De zorg om de eigen identiteit is hierbij een veelgenoemde verklaring. Dit komt ook terug bij de respondenten die voor meer samenwerking zijn. Een deel daarvan (6%) verbindt hieraan namelijk voorwaarden, die ook betrekking hebben op het behoud van de eigen identiteit en het soort gemeente waarmee wordt samengewerkt. De uitdaging is om bij toekomstige vraagstukken op het terrein van samenwerking enerzijds zorgvuldig om te gaan met verschillende gevoelens die hierover binnen onze gemeente leven en anderzijds te zoeken naar manieren om invulling te geven aan onze missionaire opdracht. Als we ons teveel richten op onze eigen confessionaliteit ontstaat het risico dat we alleen onze eigen achterban bereiken.⁸

Pastoraat

In het onderzoek komt naar voren dat respondenten het pastoraat een relatief belangrijk aspect vinden van het gemeente-zijn. Het pastoraat scoort in dit verband lager dan de kerkdiensten, het jeugdwerk, ontmoeting tussen gemeenteleden en een sociaal veilige plek, maar hoger dan een aantal andere aspecten van gemeente-zijn. Uit eerder onderzoek blijkt dat de invulling van het pastoraat de meest gestelde vraag is in kerkenraadsvergaderingen.⁹ De gemeente vergrijst, het is vaak lastig om het ambt van ouderling te vervullen en de huidige vormen van pastoraat sluiten vaak niet meer aan bij de behoefte vanuit kerkleden.¹⁰ Het is daarom raadzaam dat ook onze gemeente zich gaat bezinnen op de vraag hoe wij in de toekomst het pastoraat willen invullen. Het is goed om daarbij rekening te houden met het feit dat binnen onze gemeente leden af en toe aan de bel trekken met de opmerking dat zij reeds geruime tijd geen bezoek hebben gehad van een ouderling en dat oud-ambtsdragers soms het gevoel hebben dat zij na de beëindiging van hun ambt in een zwart gat terecht komen en betrokkenheid vanuit de gemeente missen.

Diaconie

In het onderzoek is niet expliciet aandacht besteed aan de diaconie van onze gemeente. En dat is niet terecht, want de diaconie vormt een belangrijk onderdeel van onze gemeente. Uit nieuw onderzoek blijkt ook dat de landelijke trend van een groeiende diaconale inzet doorzet, ondanks een kleiner wordende kerk. In een seculiere samenleving kan het diaconaat in toenemende mate een belangrijke rol spelen om als lokale kerk relevant te zijn.¹¹ Deze uitdaging geldt ook voor onze gemeente. Dat roept de vraag op welk beleid nodig is voor onze gemeente om de diaconale taken de komende jaren goed te blijven uitvoeren.

Financiële duurzaamheid

Zoals hiervoor is toegelicht, komt in het onderzoek de zorg onder gemeenteleden naar voren dat onze gemeente de komende jaren kleiner zal worden. Verder is de betrokkenheid binnen onze gemeente als aandachtspunt benoemd. Onze gemeente bestaat uit een relatief kleine actieve kern. Met het oog hierop vormt ook de financiële duurzaamheid van onze gemeente een aandachtspunt. Dit is ook naar voren gekomen bij de voorbereidingen van het beroepingswerk. We waren als gemeente gewend aan de situatie waarin we met een fulltime predikant en een parttime kerkelijk werker konden werken. Uitgaande van de geraamde ontwikkeling van de inkomsten en de kosten van onze gemeente is dit de komende jaren niet meer mogelijk. Hierdoor dreigt het risico dat we als gemeente in een neerwaarts spiraal terecht komen, waarbij minder ondersteuning door een predikant en kerkelijk werker kan leiden tot minder activiteiten, minder betrokkenheid, minder ledenbijdragen, nieuwe bezuinigingen, et cetera.

---

⁸ *Hoe ziet de kerk van de toekomst eruit?*, dr. Arjan Plaisier, Reformatorisch Dagblad, 30 juni 2016.

⁹ *Woord & Weg*, uitgave PKN, maart 2020.

¹⁰ *Woord & Weg*, uitgave PKN, maart 2020.

¹¹ *Toekomstgericht diaconaat*, Federatie van Diaconieën in samenwerking met Kerk in Actie, april 2017.

Tegelijkertijd beschikken we als gemeente nog over een financiële buffer. De uitdaging is om die de komende jaren voor zover als mogelijk gericht in te zetten en te investeren in de vitaliteit van onze gemeente om daarmee een dreigende vicieuze cirkel tijdig te doorbreken. Dit vraagt om een meerjarig onderhoudsplan voor ons kerkgebouw en pastorie zodat de verwachte onderhoudskosten kunnen worden afgezet tegen de beschikbare buffer en hierdoor inzicht ontstaat in de beschikbare middelen om te investeren in de betrokkenheid van onze gemeente.

Identiteit

De beschreven uitdagingen vragen om verandering. Verandering kan echter bedreigend zijn en vraagt om draagvlak. We willen geen gemeente zijn die verandert om het veranderen. Tijden veranderen en de wijze waarop we invulling geven aan ons gemeente-zijn verandert. Dat is ook noodzakelijk om verbinding te houden met onze leden en te voorkomen dat we als gemeente vergrijzen en leden kwijtraken die de behoefte hebben om op een eigentijdse wijze invulling te geven aan hun geloof en de activiteiten van onze gemeente. We willen echter niet onze identiteit veranderen. Integendeel, die koesteren wij. We willen een gemeente blijven waarin God, Jezus en de Heilige Geest centraal staan en waarin we geloven dat Jezus voor onze zonden is gestorven en opgestaan. Juist in deze tijd is het van belang dat we met elkaar een leefgemeenschap zijn waarin we bewust onze christelijke waarden leven.¹² En uit onderzoek blijkt dat een duidelijk profiel het belangrijkste kenmerk is van bloeiende kerken.¹³ De uitdaging is om met behoud van onze identiteit de beschreven uitdagingen te adresseren en een thuis te bieden voor de verschillende stromingen binnen onze gemeente.

2.3 Samenvatting

Het vorige hoofdstuk beschrijft wat voor gemeente wij willen zijn. De weg daarnaar toe geeft ons een aantal uitdagingen, die hieronder in doelen worden geformuleerd:

- Meer leden van onze gemeente gaan zich herkennen in de missie van onze gemeente en de wijze waarop we hier met elkaar invulling aan geven in de praktijk.
- De onderlinge betrokkenheid van onze gemeenteleden vergroten.
- De informatievoorziening beter laten aansluiten op de behoeften binnen onze gemeente.
- Het animo onder onze gemeenteleden vergroten om hun talenten in te zetten voor activiteiten binnen onze gemeente.
- Een cultuur creëren waarin we meer ruimte ervaren om onze mening met elkaar te delen.
- Een cultuur creëren waarin onze gemeenteleden zich vertegenwoordigd voelen door onze kerkenraad, waarbij de kerkenraad onze gemeente zoveel mogelijk bij alles betreft en haar betrokkenheid stimuleert door haar ruimte te geven om activiteiten te ontplooiën.
- De jeugd meer betrekken bij de gemeente en hen ruimte geven om op haar eigen wijze invulling te geven aan haar geloof.
- Verbinding creëren en te behouden met kinderen die in onze gemeente worden gedoopt als hun ouders niet kerkelijk actief zijn.
- Gezinnen ondersteunen bij de invulling van de geloofsopvoeding van onze kinderen.
- De erediensten zo organiseren dat zoveel mogelijk gemeenteleden zich daarbij thuis voelen.
- De toepassing van de techniek van online streaming laten aansluiten op de behoeften onder onze gemeenteleden.
- Een cultuur creëren waarin iedereen onze gemeente ervaart als een veilige plek, waar ruimte is om over gevoelige onderwerpen met elkaar te spreken en elkaar daarin te ondersteunen.

---

¹² *Hoe ziet de kerk van de toekomst eruit?*, dr. Arjan Plaisier, Reformatorisch Dagblad, 30 juni 2016.

¹³ *Deze kerk weet jongeren juist heel goed aan zich te binden*, Trouw, 2 februari 2021.

- Bij toekomstige vraagstukken op het terrein van samenwerking enerzijds zorgvuldig om te gaan met verschillende gevoelens die hierover binnen onze gemeente leven en anderzijds te zoeken naar manieren om invulling te geven aan onze missionaire opdracht.
- Het kerkgebouw aanpassen waar nodig en mogelijk om te fungeren als laagdrempelige ontmoetingsplek voor de leden van onze gemeente.
- Onze gemeente gaat zich bezinnen op de vraag hoe wij in de toekomst het pastoraat willen invullen.
- Het formuleren van beleid dat de vraag beantwoordt op welke wijze onze diaconie ertoe kan bijdragen om als lokale kerk relevant te zijn en welke diaconale taken daarbij horen.
- De financiële buffer van onze gemeente voor zover als mogelijk gericht inzetten om te investeren in de vitaliteit van onze gemeente om daarmee een daling van het aantal gemeenteleden zoveel mogelijk te vermijden en te voorkomen dat we als gemeente in een neerwaarts spiraal terechtkomen.

De overkoepelende uitdaging hiervan is dat de beschreven uitdagingen worden geadresseerd met behoud van onze identiteit. We willen een gemeente blijven waarin God, Jezus en de Heilige Geest centraal staan en waarin we geloven dat Jezus voor onze zonden is gestorven en opgestaan.

3. Uitwerking visie

Gemeente zijn we met elkaar. En we weten ons daarbij afhankelijk van God. Dat mag ook leidend zijn bij het uitwerken van de beschreven visie en uitdagingen. Dit kan alleen slagen als we dit met elkaar doen en daarbij Gods hulp mogen krijgen.

Als startpunt is het van belang om de beschreven visie en uitdagingen binnen onze gemeente te bespreken. Herkennen we ons in de beschreven visie en uitdagingen? Het kan zijn dat bij deze dialoog blijkt dat een breed draagvlak vereist dat de beschreven visie en uitdagingen geheel of gedeeltelijk worden aangepast. Dat is niet erg, dat is juist een mooi begin van een gezamenlijk proces waarin we als gemeente met elkaar aan de slag kunnen gaan om invulling te geven aan de visie en de uitdagingen die daaruit voortvloeien. Het moet immers een proces van de gehele gemeente worden.

Een proces vraagt vaak om regie. In dit geval kan de kerkenraad die rol op zich nemen. Niet door voor te schrijven hoe de visie uitgewerkt dient te worden en de uitdagingen opgepakt moeten worden, maar door het proces waar nodig en mogelijk te ondersteunen. Dat betekent concreet dat zij zoekt naar leden binnen onze gemeente die het leuk vinden om de visie verder uit te werken en de uitdagingen op te pakken. Deze leden kunnen samen projectteams vormen die aan de hand van concrete doelen op basis van een plan van aanpak met een uitdaging aan de slag gaan. Deze doelen kunnen vooraf met de kerkenraad worden besproken en via een gemeente-avond met de gemeente.

De projectteams werken vervolgens op basis van hun plan van aanpak en rapporteren tussentijds en na afloop aan de kerkenraad en de gemeente over hun (leer)ervaringen en de mate waarin zij hun doelen hebben gerealiseerd. Op deze manier blijft de kerkenraad en de rest van de gemeente betrokken bij de inspanningen van hun mede-gemeentelieden. Bovendien stelt dit ons als gemeente in staat om hiervan te leren en kunnen we de opgedane lessen benutten bij andere (nieuwe) projecten.

Het heeft daarbij de voorkeur om te kiezen voor kortdurende projecten met heldere doelen. Heldere doelen maken het mogelijk voor de betrokkenen om tussentijds hun ervaringen en resultaten te evalueren en er kan dan ook gemakkelijker worden bijgestuurd. Een korte looptijd helpt ook om een project voor alle betrokkenen leuk te houden. Marathonprojecten vragen om veel uithoudingsvermogen met het risico dat aan het einde van het project de aanleiding ervoor inmiddels niet meer actueel is.

We zijn in vol vertrouwen dat wij samen met God onze waardevolle gemeente voort kunnen zetten.

*Wij zijn het volk van God
Wij zijn als vreemdelingen hier met elkaar
Een leven lang te gast
Er ligt een hemels vaderland voor ons klaar*

*Houd vol, houd vol
Hij laat niet los*

*Het is een zegetocht
Van heiligen en twijfelaars bij elkaar
Maar kijk, wij lopen nog
Wij lopen wat God heeft beloofd achterna*

*Houd vol, houd vol
Hij laat niet los*

*God is voor ons, God is naast ons
God is altijd om ons heen*

*Laat maar komen wat hierna komt
Want Hij laat ons nooit alleen*

*En nu wij zijn omringd
Door zoveel helden die ons voor zijn gegaan
Nu geven wij niet op
Het zijn de schouders waarop wij mogen staan*

*Houd vol, houd vol
Hij laat niet los*

*God is voor ons, God is naast ons
God is altijd om ons heen
Laat maar komen wat hierna komt
Want Hij laat ons nooit alleen
Hij laat ons nooit alleen*

*Houd vol, houd vol
Hij laat niet los
Houd vol, houd vol
Hij laat niet los
Houd vol, houd vol
Hij laat niet los
Houd vol, houd vol
Hij laat niet los*

*God is voor ons, God is naast ons
God is altijd om ons heen
Laat maar komen wat hierna komt
Want Hij laat ons nooit alleen*

*God is voor ons, God is naast ons
God is altijd om ons heen
Laat maar komen wat hierna komt
Want Hij laat ons nooit alleen*

Opwekking 798 – Hou vol